HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

11 mai 2010 *

În cauza T-121/08,

**PC-Ware Information Technologies BV,** cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos), reprezentată de L. Devillé și B. Maerevoet, avocați,

reclamantă,

împotriva

**Comisiei Europene,** reprezentată de domnul E. Manhaeve, în calitate de agent, asistat de P. Wytinck, avocat,

pârâtă,

* Limba de procedură: olandeza.

având ca obiect, cu titlu principal, o cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 11 ianuarie 2008 de respingere a ofertei reclamantei în cadrul procedurii de cerere de ofertă DIGIT/R2/PO/2007/022 și, cu titlu subsidiar, o cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamantă ca urmare a conduitei Comisiei,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, K. Jürimäe (raportor) și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: domnul J. Plingers, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 7 iulie 2009,

pronunță prezenta

## Hotărâre

### Cadrul juridic

A — *Reglementarea comunitară*

1 Achizițiile publice de bunuri ale Comisiei Europene sunt supuse dispozițiilor titlului V din partea I din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198, denumit în continuare „Regulamentul financiar"), precum și dispozițiilor titlului V din partea I din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regulamentului financiar (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3, denumit în continuare „Normele de aplicare"), în versiunile lor aplicabile în speță.

2 Potrivit articolului 100 din Regulamentul financiar:

„(1) Ordonatorul de credite decide cu privire la candidatul sau ofertantul căruia i se atribuie contractul, în conformitate cu criteriile de selecție și de atribuire stabilite în prealabil în documentația privind invitația la licitație și în normele de achiziționare.

(2) Autoritatea contractantă notifică tuturor candidaților sau ofertanților ale căror candidaturi sau oferte au fost respinse motivele pe care s-a întemeiat această decizie și comunică tuturor ofertanților ale căror oferte sunt admisibile și care au depus o cerere scrisă caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul.

Cu toate acestea, se impune a nu divulga anumite detalii în cazul în care dezvăluirea acestora ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public sau ar dăuna intereselor legitime de afaceri ale întreprinderilor publice sau private sau ar putea denatura concurența loială între întreprinderi."

3 Articolul 130 alineatele (1) și (3) din Normele de aplicare prevede:

„(1) Documentele de invitație la licitație includ cel puțin:

[…]

(b) caietul de sarcini anexat […];

[…]

(3) Caietul de sarcini precizează cel puțin:

[…]

(c) specificațiile tehnice […];

[…]”

4 Articolul 139 alineatul (1) din Normele de aplicare prevede:

„(1) Dacă, pentru un anumit contract, ofertele par să fie anormal de mici, înainte de a respinge ofertele în cauză numai din acest motiv, autoritatea contractantă solicită în scris detalii privind elementele constitutive ale ofertei pe care le consideră relevante și verifică aceste elemente constitutive, după audierea părților, ținând cont de explicațiile primite. Aceste detalii privesc în special respectarea dispozițiilor referitoare la protecția muncii și la condițiile de muncă aflate în vigoare la locul unde se execută lucrarea, serviciul sau furnizarea de bunuri.

Autoritatea contractantă poate să ia în considerare în special explicațiile privind:

(a) economia procesului de producție, a prestării de servicii sau a metodei de construcție;

(b) soluțiile tehnice alese sau condițiile excepțional de favorabile disponibile ofertantului;

(c) originalitatea ofertei."

5 Articolul 146 alineatul (4) din Normele de aplicare prevede:

„În cazul unor oferte anormal de mici prevăzute la articolul [139], comisia de evaluare solicită orice informații relevante privind compoziția ofertei."

6 Articolul 149 din Normele de aplicare prevede:

„(1) Autoritățile contractante informează cât mai curând posibil candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește atribuirea contractului sau a contractului-cadru sau admiterea în cadrul unui sistem de achiziții dinamic, inclusiv cu privire la motivele deciziei de a nu atribui un contract sau un contract-cadru sau de a nu institui un sistem de achiziții dinamic pentru care a avut loc o licitație competitivă sau de a reîncepe procedura.

(2) Autoritatea contractantă comunică, în termen de maximum cincisprezece zile calendaristice de la primirea unei solicitări scrise, informațiile prevăzute la articolul 100 alineatul (2) din regulamentul financiar.

(3) În cazul contractelor atribuite de instituțiile comunitare în nume propriu, cu o valoare mai mare sau egală cu pragurile menționate la articolul 158 și care nu sunt eliminate din domeniul de aplicare al Directivei 2004/18/CE, autoritatea contractantă îi informează pe toți ofertanții sau candidații declarați necâștigători, în mod simultan

sau individual, prin poștă, fax sau e-mail, cu privire la neacceptarea cererii sau ofertei lor, în oricare din etapele următoare:

(a) la scurt timp de la luarea deciziilor pe baza criteriilor de excludere și de selecție și înaintea deciziei de atribuire în cazul procedurilor de achiziții publice organizate în două etape separate;

(b) în ceea ce privește deciziile de atribuire și de respingere a ofertelor, cât mai curând posibil după decizia de atribuire și cel târziu în cursul săptămânii următoare acesteia.

Autoritatea contractantă precizează, pentru fiecare caz, motivele detaliate pentru care oferta sau cererea nu a fost acceptată și căile de atac disponibile.

În același timp cu informarea candidaților sau ofertanților necâștigători cu privire la neacceptarea ofertelor sau cererilor lor, autoritatea contractantă informează și ofertantul câștigător cu privire la decizia sa de atribuire, precizând că decizia comunicată nu constituie un angajament din partea autorității contractante.

Ofertanții sau candidații necâștigători pot solicita în scris, prin poștă, fax sau e-mail, informații suplimentare cu privire la motivele respingerii, iar toți ofertanții care au prezentat o ofertă admisibilă pot obține informații despre caracteristicile și avantajele relative ale ofertei acceptate și numele ofertantului câștigător, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 100 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul financiar. Autoritatea contractantă răspunde în termen de cel mult cincisprezece zile calendaristice de la data primirii solicitării."

7 Punctul 3.3. din specificațiile tehnice privind cererea de ofertă DIGIT/R2/PO/2007/022, intitulată „«Large account reseller» de produse Microsoft (LAR 2007)” și publicată de Comisie în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2007, S 183, denumită în continuare „cererea de ofertă”), precizează:

„Prin derogare de la «Ghidul pentru ofertanții care depun o ofertă ca răspuns la o cerere de ofertă inițiată de Direcția Generală Informatică», contractul ce va fi încheiat în urma prezentei cereri de ofertă va fi guvernat de dreptul Comunității Europene completat cu dreptul belgian referitor la aspectele în privința cărora dreptul comunitar nu reglementează chestiunea de drept în cauză.”

8 Punctul 1.1.1. din Ghidul pentru ofertanții care depun o ofertă ca răspuns la o cerere de ofertă inițiată de Direcția Generală Informatică prevede:

„Procedura achizițiilor publice pentru instituțiile, agențiile sau alte organisme ale Uniunii Europene este reglementată de următoarele dispoziții, în special:

(1) Partea I, titlul [V] din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, cu modificările ulterioare;

(2) Partea I, titlul [V] din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, cu modificările ulterioare;

(3) Acordul privind achizițiile publice din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, la care Comunitatea Europeană a aderat prin Decizia Consiliului din 16 noiembrie 1987 de încheiere a Protocolului de modificare a Acordului GATT privind achizițiile publice."

B — *Reglementarea națională*

9 Articolul 40 din Legea privind practicile comerciale, informarea și protecția consumatorilor (*Moniteur belge* din 29 august 1991, p. 18712, denumită în continuare „Legea belgiană privind practicile comerciale") prevede:

„Se interzice oricărui comerciant să ofere spre vânzare sau să vândă un produs în pierdere.

Este considerată vânzare în pierdere orice vânzare la un preț care nu este cel puțin egal cu prețul de facturare al produsului în cadrul aprovizionării sau cu prețul care ar fi facturat în cazul unei noi aprovizionări.

[…]"

**Situația de fapt**

10 La 30 martie 2007, Comisia a publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO S 63) un anunț de intenție privind achiziția publică intitulată „«Large account reseller» de produse Microsoft (LAR 2007)" în vederea încheierii unui acord-cadru de instituire a unui punct de cumpărare unic pentru achiziția de către Comisie și de alte instituții europene de software și de licențe ale furnizorului Microsoft (denumit în continuare „furnizorul"), având referința DIGIT/R2/PO/2007/022.

11 Prin scrisoarea din 21 septembrie 2007, reclamanta, PC-Ware Information Technologies BV, a primit o copie a specificațiilor tehnice privind achiziția menționată.

12 La 22 septembrie 2007, Comisia a publicat anunțul de participare referitor la cererea de ofertă.

13 La 2 noiembrie 2007, reclamanta a depus oferta sa la Comisie. În această ofertă s-a menționat că, în special în conformitate cu articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, care interzice vânzarea în pierdere, reducerea acordată de reclamantă în privința prețurilor produselor și licențelor furnizorului în cadrul contractului în cauză este de 17,70 %.

14 Prin scrisoarea din 3 decembrie 2007, Comisia a solicitat ofertantului câștigător să îi confirme că oferta acestuia respecta legislația aplicabilă și în special că nu efectua o vânzare în pierdere. Prin scrisoarea din 4 decembrie 2007, ofertantul câștigător a confirmat această cerință.

15 La 10 ianuarie 2008, Comisia a adoptat decizia de atribuire a contractului în cauză ofertantului câștigător.

16 Prin scrisoarea din 11 ianuarie 2008, Comisia a informat reclamanta cu privire la decizia de respingere a ofertei sale, pentru motivul că, pe baza aplicării formulei de adjudecare, aceasta nu prezenta cel mai bun raport calitate-preț. De asemenea, scrisoarea respectivă menționa posibilitatea reclamantei de a solicita informații suplimentare.

17 Prin e-mailul transmis la 16 ianuarie 2008, reiterat la 18 ianuarie 2008, reclamanta a solicitat Comisiei desfășurarea unei reuniuni de bilanț, precizând în special că obiectivul acesteia consta în prezentarea punctelor forte și a punctelor slabe ale ofertei sale în raport cu cea care fusese reținută, pentru a permite o mai bună înțelegere a rezultatului evaluării.

18 Ca urmare a acestei solicitări, Comisia a organizat o reuniune de informare cu reprezentanții reclamantei, desfășurată la 28 ianuarie 2008.

19 Prin scrisoarea din 29 ianuarie 2008, Comisia a comunicat reclamantei numele ofertantului și un proces-verbal al reuniunii de bilanț, în care s-a arătat în special că oferta de preț a ofertantului câștigător corespundea unui nivel de 81,75 % din prețul produselor vizate de contractul în cauză, respectiv o reducere de 18,25 %. În scrisoarea respectivă s-a menționat deopotrivă că atribuirea contractului în cauză ofertantului câștigător s-a realizat pentru motivul că oferta acestuia prezenta cel mai bun raport calitate-preț.

20 La 21 februarie 2008, Comisia a încheiat cu ofertantul câștigător contractul având referința DI 06270 00.

21 La 15 martie 2008, Comisia a publicat anunțul de atribuire a acestui contract în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO S 53).

**Procedura și concluziile părților**

22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 martie 2008, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

23 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în cadrul ședinței din 7 iulie 2009.

24 Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii ca fiind admisibilă;

— anularea deciziei Comisiei, notificată prin scrisoarea din 11 ianuarie 2008, de respingere a ofertei depuse de reclamantă ca răspuns la cererea de ofertă DIGIT/R2/PO/2007/022-LAR 2007 și de atribuire a contractului ofertantului câștigător;

— declararea că această conduită nelegală a Comisiei constituie o faptă ilicită care atrage răspunderea acesteia;

— cu titlu subsidiar, în cazul în care contractul ar fi deja executat în momentul în care Tribunalul va pronunța hotărârea sau în cazul în care decizia de respingere nu ar mai putea fi anulată, obligarea Comisiei la plata de despăgubiri în valoare de 654 962,32 euro pentru prejudiciul suferit de reclamantă în legătură cu această procedură;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

25 Comisia solicită Tribunalului:

— declararea cererii în anulare ca inadmisibilă în totalitate sau, cel puțin, ca neîntemeiată;

— declararea cererii în despăgubire ca inadmisibilă sau, cel puțin, ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

**În drept**

A — *Cu privire la cererea în anulare*

26 Trebuie observat că, prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere menționat la punctul 24 de mai sus, reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei, notificată prin scrisoarea din 11 ianuarie 2008, de respingere a ofertei sale și de atribuire a contractului ofertantului câștigător.

27 Or, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 16 de mai sus, prin scrisoarea din 11 ianuarie 2008, Comisia doar a informat reclamanta cu privire la decizia de respingere a ofertei sale pentru motivul că, pe baza aplicării formulei de adjudecare a contractului, aceasta nu prezenta cel mai bun raport calitate-preț. Prin urmare, Tribunalul consideră că scrisoarea menționată nu poate fi interpretată în sensul că ar cuprinde, ca atare, o decizie de atribuire a contractului ofertantului câștigător. În speță, astfel

cum se menționează la punctul 15 de mai sus, decizia de atribuire a fost adoptată la 10 ianuarie 2008.

28 Cu toate acestea, din jurisprudență reiese că există o strânsă legătură între o cerere de anulare a unei decizii de atribuire a unui contract în favoarea unui ofertant și cea de respingere a ofertei unui alt ofertant cu privire la același contract (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 aprilie 2007, Deloitte Business Advisory/Comisia, T-195/05, Rep., p. II-871, punctul 113).

29 Prin urmare, trebuie să se considere că decizia atacată în cadrul prezentei acțiuni desemnează atât decizia de respingere, cât și decizia de atribuire.

1. *Cu privire la admisibilitatea cererii în anulare*

30 Fără a invoca în mod formal o excepție de inadmisibilitate, Comisia susține că cererea în anulare este inadmisibilă, pe de o parte, pentru lipsa interesului reclamantei de a exercita acțiunea și, pe de altă parte, pentru lipsa obiectului.

a) Cu privire la lipsa interesului reclamantei de a exercita acțiunea

Argumentele părților

31 Comisia consideră că cererea în anulare trebuie respinsă din cauza lipsei interesului de a exercita acțiunea. Dacă s-ar admite argumentul invocat de reclamantă în susținerea acțiunii sale, potrivit căruia oferta depusă de ofertantul căruia i s-a atribuit contractul în cauză este contrară articolului 40 din Legea belgiană privind practicile

comerciale, care interzice vânzarea în pierdere, din acesta ar rezulta că și oferta depusă de reclamantă ar încălca articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale. Astfel, reclamanta însăși ar recunoaște că a vândut produsele fără o marjă de profit, împrejurare care, potrivit articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, ar trebui asimilată deopotrivă unei vânzări în pierdere. Ar rezulta nu numai că oferta sa nu ar avea nicio șansă de a fi reținută, ci, în plus, că reclamanta nici nu ar putea pretinde despăgubiri, deoarece actul pretins ilicit al Comisiei nu i-ar cauza niciun prejudiciu.

32 Reclamanta susține că aceste considerații ale Comisiei referitoare la inadmisibilitate pentru lipsa interesului de a exercita acțiunea privesc fondul cauzei, astfel încât nu prezintă legătură cu chestiunea admisibilității acțiunii.

Aprecierea Tribunalului

33 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care această persoană are un interes să obțină anularea actului atacat. Un asemenea interes presupune ca anularea actului atacat să poată avea, prin ea însăși, consecințe juridice și ca acțiunea să poată astfel, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a introdus-o (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg/Comisia, T-387/04, Rep., p. II-1195, punctul 96 și jurisprudența citată).

34 Trebuie constatat că argumentarea Comisiei privind lipsa interesului reclamantei de a exercita acțiunea se întemeiază pe premisa conform căreia, în speță, ar fi aplicabil articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale. Astfel, din înscrisurile Comisiei reiese în mod expres că acest interes al reclamantei de a exercita acțiunea ar lipsi numai în măsura în care Tribunalul trebuie să considere că oferta depusă de

ofertantul câștigător este contrară articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale.

35 Or, Tribunalul constată că, din înscrisurile Comisiei referitoare la al doilea motiv, reiese că aceasta contestă aplicarea în speță a dispoziției menționate. Prin urmare, astfel cum susține reclamanta, trebuie să se considere că această chestiune de aplicare a articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale face parte din examinarea pe fond a cererii în anulare.

36 Prin urmare, în lipsa unor argumente pertinente expuse de Comisie în susținerea afirmațiilor sale referitoare la lipsa interesului de a exercita acțiunea, această cauză de inadmisibilitate trebuie înlăturată.

b) Cu privire la lipsa obiectului cererii în anulare

Argumentele părților

37 Comisia consideră că reclamanta nu mai solicită decât despăgubiri și că cererea sa principală în anulare a rămas fără obiect. Astfel, contractul ar fi fost deja executat în parte, împrejurare care, având în vedere concluziile reclamantei, ar presupune că, în temeiul prezentei acțiuni, aceasta a renunțat la cererea sa în anulare pentru a o substitui cu o cerere de despăgubire.

38 Reclamanta respinge argumentele invocate de Comisie și concluzionează în sensul că păstrează interesul pentru anularea deciziei atacate.

Aprecierea Tribunalului

39 Potrivit jurisprudenței, pentru ca un reclamant să își păstreze în cursul judecății interesul de a anula actul atacat este necesar ca această anulare să fie susceptibilă, prin ea însăși, să producă efecte juridice care pot consta în special în remedierea eventualelor consecințe prejudiciabile ce rezultă din acel act sau în evitarea repetării în viitor a nelegalității invocate (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 aprilie 1988, Apesco/Comisia, 207/86, Rec., p. 2151, punctul 16, Hotărârea Tribunalului din 25 martie 1999, Gencor/Comisia, T-102/96, Rec., p. II-753, punctul 41, și Ordonanța Tribunalului din 5 decembrie 2007, Schering-Plough/Comisia și EMEA, T-133/03, nepublicată în Repertoriu, punctul 31).

40 În speță, în privința unui acord-cadru, precum cel în cauză, care poate fi utilizat ca model pentru achiziții publice ulterioare analoge, există interesul evitării producerii în viitor a nelegalității invocate de reclamantă. Prin urmare, Comisia susține în mod greșit că cererea în anulare este lipsită de obiect.

41 Având în vedere concluziile din cuprinsul punctelor 36 și 40 de mai sus, prezenta cerere de anulare trebuie declarată admisibilă.

2. *Cu privire la fond*

42 În susținerea cererii sale de anulare a deciziei atacate, reclamanta invocă două motive întemeiate, în primul rând, pe o încălcare a obligației de motivare și, în al doilea rând, pe încălcarea dispozițiilor articolului 55 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de

atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116), precum și ale articolului 139 alineatul (1) și ale articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare coroborate cu dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, care interzice vânzarea în pierdere.

43 În vederea delimitării obiectului prezentei acțiuni, este necesară mai întâi examinarea temeiniciei celui de al doilea motiv.

a) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 55 din Directiva 2004/18, precum și ale articolului 139 alineatul (1) și ale articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare coroborate cu dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale

Argumentele părților

44 În primul rând, reclamanta susține că în momentul depunerii ofertei sale a atras în mod expres atenția Comisiei asupra faptului că, în cadrul procedurii de achiziție în cauză, propunea nivelul de reducere cel mai ridicat posibil, respectiv 17,70 %. Nivelul maxim al acestei reduceri ar fi fost valabil pentru toate ofertele aferente achiziției publice în cauză, inclusiv pentru oferta depusă de ofertantul câștigător. În susținerea acestei afirmații, reclamanta invocă o scrisoare din 29 octombrie 2007, adresată de furnizor și anexată la oferta sa din 2 noiembrie 2007 (denumită în continuare „scrisoarea furnizorului"). În plus, reclamanta susține că această afirmație este demonstrată de

faptul că ceilalți trei ofertanți au depus o ofertă care conținea o reducere de 17,70 %, despre care Comisia avea cunoștință.

45 Cu toate acestea, reclamanta arată că din elementele dosarului reiese că oferta depusă de ofertantul câștigător conținea o propunere de reducere de 18,25 %, reducere care era superioară celei acordate de furnizor tuturor revânzătorilor. În opinia reclamantei, o asemenea reducere este, așadar, contrară articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, care interzice vânzările în pierdere și care se aplică în speță, potrivit punctului 3.3. din specificațiile tehnice. Astfel, ca urmare a acestui nivel propus de ofertantul câștigător, oferta acestuia ar reprezenta o ofertă anormal de mică, în înțelesul articolului 139 alineatul (1) și al articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare.

46 În concluzie, reclamanta susține că, prin alegerea ofertei depuse de ofertantul câștigător, deși aceasta reprezenta o ofertă anormal de mică, Comisia a încălcat articolul 55 din Directiva 2004/18, precum și articolul 139 alineatul (1) și articolul 146 alineatul (4) din Normele de aplicare. Reclamanta consideră că ar fi fost necesar ca o asemenea ofertă să fie respinsă imediat de Comisie.

47 În al doilea rând, întrucât, în pofida informațiilor comunicate de reclamantă, Comisia nu a verificat aspectul dacă oferta depusă de ofertantul câștigător contravenea interdicției vânzărilor în pierdere, aceasta ar fi încălcat principiul bunei administrări, pentru motivul că nu ar fi examinat toate elementele pertinente cu atenție și cu imparțialitate.

48 În al treilea rând, reclamanta arată că legalitatea contractului încheiat de Comisie cu ofertantul câștigător va putea fi contestată la instanțele belgiene de toate părțile interesate, în temeiul articolelor 95 și 98 din Legea belgiană privind practicile comerciale sau al articolelor 6 și 1133 din Codul civil belgian.

49 Comisia contestă argumentele reclamantei și solicită respingerea celui de al doilea motiv ca neîntemeiat.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la aspectele cuprinse în al doilea motiv, întemeiate pe nerespectarea unei directive și a unei legi belgiene

50 În primul rând, trebuie arătat de la bun început că al doilea motiv este întemeiat în special pe încălcarea articolului 55 din Directiva 2004/18. Or, Directiva 2004/18 se adresează statelor membre destinatare și, prin urmare, nu se aplică contractelor de achiziții publice atribuite, precum în speță, de o instituție comunitară. Prin urmare, acest aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca inoperant.

51 În al doilea rând, trebuie arătat că din înscrisurile reclamantei reiese că al doilea motiv este întemeiat în esență pe o încălcare a dispozițiilor dreptului comunitar aplicabil ofertelor anormal de mici, respectiv articolul 139 alineatul (1) și articolul 146 alineatul (4) din Normele de aplicare, și, pe de altă parte, că, în legătură cu aceste dispoziții de drept comunitar, reclamanta face trimitere la dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale.

52 Astfel, pe de o parte, reclamanta impută explicit Comisiei încălcarea articolelor menționate din Normele de aplicare.

53 Pe de altă parte, Tribunalul constată că, în două rânduri, reclamanta asimilează vânzarea în pierdere, în sensul articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, cu ofertele anormal de mici. *Primo*, reclamanta susține că oferta depusă de ofertantul câștigător constituie atât o vânzare în pierdere, cât și o ofertă anormal de mică, deoarece a propus o reducere într-un cuantum superior celui al reducerii acordate de furnizor. *Secundo*, reclamanta consideră că, în măsura în care reprezintă atât o ofertă anormal de mică, cât și o vânzare în pierdere, oferta depusă de ofertantul câștigător ar fi trebuit să fie respinsă imediat din procedura de achiziție publică respectivă, în conformitate cu dispozițiile articolului 139 alineatul (1) din Normele de aplicare.

54 În al treilea rând, trebuie amintit că, astfel cum rezultă din dispozițiile articolului 100 alineatul (1) din Regulamentul financiar, alegerea ofertantului căruia i se atribuie contractul trebuie efectuată în conformitate, pe de o parte, cu criteriile de selecție și de atribuire și, pe de altă parte, cu normele de achiziționare. Din dispozițiile aceluiași articol rezultă deopotrivă că criteriile de selecție și de atribuire sunt definite în prealabil în documentația privind invitația la licitație.

55 Or, după cum s-a amintit la punctul 1 de mai sus, achizițiile publice de bunuri ale Comisiei sunt supuse numai dispozițiilor titlului V din partea I din Regulamentul financiar și ale titlului V din partea I din Normele de aplicare.

56 În plus, se impune constatarea că articolul 139 alineatul (1) și articolul 146 alineatul (4) din Normele de aplicare, a căror încălcare este invocată de reclamantă prin intermediul celui de al doilea motiv, fac parte din secțiunea 3, intitulată „Procedurile de achiziții publice", din capitolul 1 al titlului V din partea I a Normelor de aplicare.

57 În consecință, în primul rând, dispozițiile articolului 139 alineatul (1) și ale articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare reprezintă norme de achiziționare, în înțelesul articolului 100 alineatul (1) din Regulamentul financiar. Prin urmare, trebuie să se considere în esență că al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a normelor de achiziționare.

58 În al doilea rând, Tribunalul constată că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 45 de mai sus, în vederea dovedirii afirmației potrivit căreia, în speță, se aplică articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, reclamanta se întemeiază pe dispozițiile punctului 3.3. din specificațiile tehnice.

59 Or, în conformitate cu dispozițiile articolului 130 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) litera (c) din Normele de aplicare, specificațiile tehnice constituie unul dintre elementele caietului de sarcini care, la rândul său, constituie un document de invitație la licitație.

60 Prin urmare, având în vedere concluzia din cuprinsul punctului 57 de mai sus, potrivit căreia al doilea motiv invocat în susținerea cererii de anulare a deciziei atacate este întemeiat în esență pe o încălcare a unei norme de achiziționare, în înțelesul articolului 100 alineatul (1) din Regulamentul financiar, reclamanta invocă în mod greșit, în vederea dovedirii aplicării, în speță, a articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, o dispoziție a specificațiilor tehnice din cererea de ofertă în discuție, care nu constituie o normă de achiziționare.

61 Cu titlu suplimentar, trebuie precizat că o asemenea critică nu poate fi primită nici în condițiile în care s-ar presupune că reclamanta a susținut în mod autonom o încălcare a articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale.

62 Astfel, în cadrul unei acțiuni în anulare, Tribunalul este competent să se pronunțe asupra acțiunilor privind necompetența, încălcarea normelor fundamentale de procedură, încălcarea tratatelor sau a oricărei norme juridice referitoare la aplicarea acestora sau privind abuzul de putere. Din aceste împrejurări rezultă că Tribunalul nu poate analiza pretinsa încălcare a legislației belgiene drept o chestiune de drept care presupune un control juridic nelimitat. Astfel, un asemenea control revine numai autorităților belgiene (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2000, AICS/Parlamentul European, T-139/99, Rec., p. II-2849, punctul 40).

63 Cu toate acestea, în temeiul principiilor bunei administrări și cooperării loiale dintre instituțiile Uniunii și statele membre, Comisia avea obligația să se asigure că cerințele prevăzute în prezenta cerere de ofertă nu incitau ofertanții potențiali să încalce legislația națională belgiană care putea fi aplicată contractului în cauză (a se vedea prin analogie Hotărârea Tribunalului AICS/Parlamentul European, punctul 62 de mai sus, punctul 41, și Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2002, AICS/Parlamentul European, T-365/00, Rec., p. II-2719, punctul 63), această chestiune reprezentând o apreciere a faptelor (Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2002, AICS/Parlamentul European, citată anterior, punctul 63).

64 În speță, Tribunalul constată că, în urma scrisorii reclamantei din 2 noiembrie 2007, în care atrăgea atenția Comisiei cu privire la faptul că oferta acesteia respecta dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, prin scrisoarea din 3 decembrie 2007 Comisia a solicitat ofertantului câștigător să îi confirme că oferta sa respecta legislația aplicabilă și în special că acesta nu vindea în pierdere, împrejurare confirmată de ofertantul câștigător prin scrisoarea din 4 decembrie 2007. Trebuie să se considere că, procedând astfel, Comisia a avut în vedere să nu incite

ofertantul câștigător să încalce legislația națională belgiană care poate fi aplicată contractului în cauză.

65 În plus, Tribunalul consideră că reclamanta nu a demonstrat că oferta depusă de ofertantul câștigător implica în mod vădit sau neîndoielnic o încălcare a articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale. Astfel, reclamanta se limitează să presupună că ofertantul câștigător beneficiase de o reducere identică propriei reduceri și se întemeiază numai pe scrisoarea furnizorului pentru a afirma că oferta depusă de ofertantul câștigător constituia o vânzare în pierdere în sensul articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale. În opinia reclamantei, din scrisoarea menționată ar reieși că, în cadrul procedurii cererii de ofertă în cauză, nivelul maxim de reducere acordat de furnizor tuturor revânzătorilor, inclusiv ofertantului câștigător, era de 17,70 %.

66 Cu toate acestea, din scrisoarea furnizorului nu se poate deduce că reducerea menționată propusă de reclamantă în oferta sa era valabilă pentru toți revânzătorii furnizorului.

67 Astfel, cele două alineate ale acestei scrisori au următorul cuprins:

„Prin prezenta vă confirmăm că, în ceea ce privește obiectul cererii de ofertă menționate, reducerea ce vă este acordată în calitate de LAR pentru încheierea unui acord «Custom Entreprise» este de 17,700 %.

Reducerea de care beneficiați în calitate de LAR în cadrul acordului Select este prevăzută în lista de prețuri Microsoft Select."

68 Din termenii scrisorii adresate de furnizor, al cărei unic destinatar era reclamanta, reiese că autorul acesteia menționa cu claritate cuantumul reducerii de care putea beneficia numai reclamanta. În lipsa altor informații, această prezentare nu permite, așadar, să se considere că, astfel cum susține reclamanta, reducerea menționată se aplica tuturor revânzătorilor.

69 În plus, trebuie constatat că afirmația reclamantei potrivit căreia oferta care ar fi fost depusă la Comisie de alți revânzători conținea un nivel de reducere de 17,70 % constituie o simplă afirmație care nu este dovedită prin niciun element de probă.

70 În aceste condiții, dacă se presupune că articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale este aplicabil în speță, reclamanta nu a demonstrat săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere privind legalitatea ofertei depuse de ofertantul câștigător, având în vedere dispozițiile articolului menționat.

— Cu privire la aspectul cuprins în primul motiv, întemeiat pe o încălcare a Normelor de aplicare

71 Se impune examinarea aspectului dacă, astfel cum susține reclamanta, Comisia în mod greșit nu a respins imediat oferta depusă de ofertantul câștigător, în temeiul dispozițiilor articolului 139 alineatul (1) și ale articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare, având în vedere informațiile pe care le deținea cu privire la caracterul anormal de mic al acestei oferte.

72 În această privință, din dispozițiile articolului 139 alineatul (1) din Normele de aplicare reiese că autoritatea contractantă are obligația de a permite ofertantului să explice, chiar să justifice caracteristicile ofertei sale înainte de a o respinge, dacă aceasta apreciază că o ofertă este anormal de mică. De asemenea, obligația de verificare a caracterului serios al unei oferte rezultă din existența prealabilă a îndoielilor referitoare la fiabilitatea acesteia, având în vedere și că obiectivul principal al acestui articol este de a da posibilitatea unui ofertant de a nu fi respins din cadrul procedurii fără să fi avut posibilitatea să justifice conținutul ofertei sale care ar părea anormal de mică (Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T-148/04, Rec., p. II-2627, punctul 49).

73 De asemenea, trebuie amintit că, în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea luării unei decizii de atribuire a unui contract de achiziții publice în urma unei cereri de ofertă, Comisia are o putere largă de apreciere, iar controlul Tribunalului trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură și de motivare, a exactității materiale a situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, punctul 72 de mai sus, punctul 47 și jurisprudența citată).

74 În speță, singura informație pe care se întemeiază reclamanta pentru a afirma că oferta depusă de ofertantul câștigător era anormal de mică este, din nou, scrisoarea furnizorului. Pe baza acesteia, reclamanta susține că procentul maxim al acestei reduceri ar fi fost valabil pentru toate ofertele aferente atribuirii contractului în cauză, inclusiv pentru cea a ofertantului câștigător.

75 Or, având în vedere considerațiile Tribunalului expuse la punctele 65-68 de mai sus, se impune constatarea că o asemenea afirmație nu este demonstrată prin termenii utilizați în scrisoarea furnizorului.

76 Prin urmare, având în vedere puterea largă de apreciere pe care Comisia o avea în ceea ce privește elementele care trebuiau luate în considerare în cadrul procedurii de atribuire a unui contract în urma unei cereri de ofertă, Comisia este criticată în mod greșit de reclamantă pentru faptul că nu a considerat că oferta depusă de ofertantul câștigător era anormal de mică și, prin urmare, că nu a respins-o ca atare, având în vedere dispozițiile articolului 139 alineatul (1) din Normele de aplicare.

77 Această concluzie nu poate fi modificată prin prisma următoarelor două argumente invocate deopotrivă de reclamantă în susținerea celui de al doilea motiv.

78 În primul rând, în ceea ce privește argumentul invocat de reclamantă referitor la încălcarea principiului bunei administrări, care ar decurge din încălcarea de către Comisie a obligației de examinare cu atenție și cu imparțialitate a oricăror elemente pertinente ale speței și, mai precis, din faptul că nu a respins oferta depusă de ofertantul câștigător drept ofertă anormal de mică, este suficient să se constate că, în pofida necalificării de către Comisie a ofertei respective drept ofertă anormal de mică, aceasta a făcut dovada atenției în cadrul examinării ofertei depuse de ofertantul câștigător. Astfel, după cum Tribunalul a arătat la punctul 64 de mai sus, în scrisoarea din 3 decembrie 2007 Comisia a solicitat ofertantului câștigător să îi confirme că oferta acestuia respecta legislația aplicabilă și în special că nu efectua o vânzare în pierdere. Prin urmare, în lipsa altor elemente invocate de reclamantă în susținerea argumentului întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări cu privire la examinarea ofertei depuse de ofertantul câștigător, acesta trebuie respins ca neîntemeiat.

79 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei referitor la contestarea eventuală la instanțele belgiene a validității contractului încheiat între Comisie și ofertantul câștigător, trebuie constatat că acesta nu se referă la legalitatea deciziei atacate, adoptată în cadrul procedurii de atribuire a contractului în cauză, ci la legalitatea contractului care va rezulta din aceasta. Rezultă că acest argument trebuie respins.

80 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că al doilea motiv trebuie respins.

b) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

Argumentele părților

81 Reclamanta susține că decizia atacată nu este corect motivată, nici cu privire la formă, nici cu privire la fond.

82 În primul rând, reclamanta arată că a atras atenția Comisiei în mod expres, pe de o parte, cu privire la aplicarea articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale și, pe de altă parte, cu privire la faptul că, în oferta sa, propunea nivelul de reducere cel mai ridicat posibil, având în vedere interdicția de vânzare în pierdere prevăzută de acest articol. Or, în pofida obligației Comisiei de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele pertinente ale speței, nici decizia atacată, nici procesul-verbal al reuniunii de informare nu ar conține vreo motivare referitoare la această împrejurare pertinentă și nici nu ar rezulta că aceasta a fost luată în considerare de Comisie. Prin urmare, decizia atacată ar fi motivată într-un mod foarte restrictiv sau foarte vag ori foarte puțin clar. Comisia ar fi încălcat astfel obligația generală de motivare și articolul 18 din Codul european de bună conduită administrativă,

aprobat prin Rezoluția Parlamentului European din 6 septembrie 2001 (JO 2002, C 72 E, p. 331, denumit în continuare „Codul de bună conduită”).

83 În al doilea rând, reclamanta invocă și încălcarea de către Comisie a obligației sale prevăzute la articolul 18 alineatul (2) din Codul de bună conduită de a motiva individual decizia atacată cu privire la aplicarea articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale.

84 În al treilea rând, din motivarea deciziei atacate nu ar reieși că principiul egalității de tratament, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Codul de bună conduită, a fost respectat efectiv de Comisie în ceea ce privește aplicarea articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale. Prin urmare, motivarea respectivă ar fi total insuficientă.

85 În al patrulea rând, motivarea deciziei atacate nu ar permite să se verifice și să se controleze, în conformitate cu articolul 4 din Codul de bună conduită, dacă legislația aplicabilă în speță, și anume dreptul comunitar completat cu articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, a fost efectiv aplicată și respectată.

86 Comisia contestă argumentele reclamantei și solicită respingerea acestui motiv ca neîntemeiat.

Aprecierea Tribunalului

87 În primul rând, în susținerea primului motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, reclamanta invocă în esență patru motive întemeiate pe faptul că decizia

atacată nu ar conține, *primo*, o motivare cu privire la interdicția de vânzare în pierdere ce rezultă din dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale, *secundo*, o motivare individuală cu privire la dispozițiile articolului 40 menționat, *tertio*, un element care să permită constatarea că principiul egalității de tratament a fost respectat efectiv în ceea ce privește aplicarea aceluiași articol 40 și, *quarto*, un element care să permită să se verifice și să se controleze dacă legislația comunitară, completată de același articol 40, a fost efectiv aplicată și respectată.

88 Având în vedere concluzia Tribunalului cuprinsă la punctul 60 de mai sus, potrivit căreia articolul 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale nu se aplică procedurii de cerere de ofertă în cauză, de la bun început trebuie înlăturate cele patru argumente invocate de reclamantă care urmăresc să demonstreze că decizia atacată încalcă obligația de motivare în lumina acestui articol 40.

89 În al doilea rând, trebuie arătat că reclamanta are în vedere, pe de o parte, încălcarea articolului 18 din Codul de bună conduită și, pe de altă parte, încălcarea obligației generale de motivare.

90 Trebuie arătat că din jurisprudență reiese că acest Cod de bună conduită nu este un text normativ, ci o rezoluție a Parlamentului European care aduce modificări unui proiect ce i-a fost supus de Ombudsmanul European și prin care se solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă în această privință (Ordonanța Tribunalului din 24 aprilie 2007, Gorostiaga Atxalandabaso/Parlamentul European, T-132/06, nepublicată în Repertoriu, punctul 73). Prin urmare, codul menționat nu este un text coercitiv pentru Comisie, iar reclamanta nu poate invoca niciun drept în temeiul acestuia.

91 Cu toate acestea, deși reclamanta nu are în vedere în mod expres articolul 253 CE, trebuie să se considere că din cererea introductivă reiese că aceasta a intenționat să invoce în esență obligația generală de motivare, astfel cum este prevăzută la acest articol.

92 Cu titlu principal, în ceea ce privește problema dacă decizia atacată este conformă cu obligația generală de motivare, astfel cum decurge din articolul 253 CE, trebuie mai întâi amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare depinde de natura actului în cauză și de contextul în care acesta a fost adoptat. Motivarea trebuie să evidențieze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției, astfel încât, pe de o parte, să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a putea să își apere drepturile și să verifice dacă decizia este sau nu este temeinică și, pe de altă parte, să permită instanței să își exercite controlul privind legalitatea actului în cauză (Hotărârea Curții din 14 februarie 1990, Delacre și alții/Comisia, C-350/88, Rec., p. I-395, punctele 15 și 16, Hotărârea Tribunalului din 9 aprilie 2003, Forum des migrants/Comisia, T-217/01, Rec., p. II-1563, punctul 68, și Hotărârea Deloitte Business Advisory/Comisia, punctul 28 de mai sus, punctul 45).

93 În continuare, în conformitate cu articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar și cu articolul 149 alineatul (2) din Normele de aplicare, în speță, Comisia trebuia să comunice reclamantei motivele de respingere a ofertei sale și, în plus, întrucât aceasta a admis o ofertă, caracteristicile și avantajele referitoare la oferta reținută, precum și numele ofertantului câștigător în termen de maximum 15 zile calendaristice de la primirea unei solicitări scrise.

94 Dintr-o jurisprudență constată reiese că, astfel cum este descrisă la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar, această modalitate de a proceda, care arată în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului, este conformă cu finalitatea obligației de motivare prevăzute la articolul 253 CE, precum a fost amintită la punctul 92 de mai sus (Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2007, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-250/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 69; a se vedea de asemenea,

în acest sens, Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2008, AWWW/FEACVT, T-211/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 34 și jurisprudența citată).

95 În speță, trebuie constatat că, în scrisoarea din 11 ianuarie 2008, Comisia a informat reclamanta că oferta acesteia nu a fost reținută deoarece nu prezenta cel mai bun raport calitate-preț potrivit formulei de adjudecare cuprinse în caietul de sarcini. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamanta a fost informată în conformitate cu dispozițiile articolului 100 din Regulamentul financiar și ale articolului 149 din Normele de aplicare cu privire la motivele exacte ale respingerii ofertei sale.

96 În ceea ce privește obligația Comisiei de a comunica reclamantei caracteristicile și avantajele referitoare la oferta reținută, precum și numele ofertantului câștigător, trebuie constatat că, în urma unei solicitări a reclamantei formulate potrivit dispozițiilor articolului 149 alineatul (3) al treilea paragraf din Normele de aplicare, prin intermediul e-mailului din 16 ianuarie 2008, Comisia a organizat o reuniune de informare pentru a prezenta reclamantei punctele forte și punctele slabe ale ofertei sale în raport cu cea a ofertantului câștigător.

97 În plus, trebuie arătat că, prin scrisoarea din 29 ianuarie 2008, Comisia, pe de o parte, a indicat reclamantei numele ofertantului câștigător și, pe de altă parte, a comunicat în anexa la această scrisoare un proces-verbal al reuniunii de informare. Acest ultim proces-verbal se prezintă sub forma unor note telegrafice care precizează criteriile reținute pentru evaluarea tehnică a ofertei, precum și notele obținute de oferta reclamantei în raport cu fiecare dintre aceste criterii și nota globală ce rezultă din acestea. Din aceste elemente reiese că oferta reclamantei a fost prima clasată la sfârșitul evaluării tehnice. În ceea ce privește evaluarea financiară, în procesul-verbal menționat s-a precizat că aceasta se baza pe reducerea acordată de ofertanți în privința prețurilor produselor furnizorului. În acest sens, s-a arătat că oferta reclamantei a fost a doua clasată, cu o diferență de 0,55 % față de prețul propus în oferta depusă de ofertantul câștigător. Din procesul-verbal al reuniunii de informare reiese că, în urma aplicării formulei reținute în această privință, oferta depusă de ofertantul câștigător prezenta

cel mai bun raport calitate-preț în raport cu oferta reclamantei, ceea ce justifica reținerea ofertei celui dintâi.

98 În măsura în care obligația de motivare a unui act depinde, după cum s-a subliniat deja la punctul 92 de mai sus, de contextul în care a fost adoptat, trebuie să se considere că, în speță, informațiile comunicate de Comisie reclamantei în urma e-mailului reclamantei din 16 ianuarie 2008 evidențiază suficient de clar și de neechivoc raționamentul Comisiei. Prin urmare, informațiile respective permiteau, pe de o parte, reclamantei să ia cunoștință despre justificările măsurii luate pentru a putea să își apere drepturile și să verifice dacă decizia atacată este sau nu este întemeiată și, pe de altă parte, instanței comunitare să își exercite controlul privind legalitatea deciziei menționate.

99 Prin urmare, în speță, Comisia a îndeplinit obligația generală de motivare astfel cum rezultă din articolul 253 CE.

100 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că primul motiv trebuie respins.

101 Având în vedere concluziile cuprinse la punctele 80 și 100 de mai sus, cererea de anulare a deciziei atacate trebuie respinsă în totalitate.

B — *Cu privire la cererea de despăgubire*

1. *Argumentele părților*

102 Reclamanta solicită cu titlu subsidiar, în cazul în care obiectul contractului ar fi fost deja executat sau în cazul în care decizia nu ar putea fi anulată, acordarea de despăgubiri în conformitate cu articolele 235 CE și 288 CE. Astfel, prin conduita sa nelegală, Comisia a săvârșit o faptă ilicită care îi atrage răspunderea. Reclamanta evaluează cuantumul despăgubirilor *ex aequo et bono* la 654 962,38 euro, ceea ce ar corespunde câștigului brut pe care l-ar fi realizat dacă i-ar fi fost atribuit contractul. Toate argumentele, criticile și motivele prezentate în susținerea celui de al doilea motiv de anulare ar susține cererea de despăgubiri, cerere care ar fi, așadar, suficient de dovedită.

103 Comisia susține că cererea de despăgubire trebuie declarată cel puțin neîntemeiată.

2. *Aprecierea Tribunalului*

104 Cu titlu introductiv, trebuie să se considere că al treilea capăt al cererii introductive, al cărui obiect constă în declararea de către Tribunal că această conduită nelegală a Comisiei constituie faptă ilicită care îi atrage răspunderea, trebuie interpretată prin coroborare cu al patrulea capăt de cerere, al cărui obiect constă în obligarea Comisiei la plata despăgubirilor. Astfel, după cum reiese în mod expres din motivele prezentate

cu titlu subsidiar de reclamantă în cererea sa introductivă, solicitarea acesteia de despăgubiri în temeiul articolelor 235 CE și 288 CE ar fi justificată având în vedere faptul că, prin conduita sa nelegală, Comisia a săvârșit o faptă ilicită care îi atrage răspunderea.

105 Cu titlu principal, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Comunității, în sensul articolului 288 al doilea paragraf CE, pentru conduita ilicită a organelor sale este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2005, FIAMM și FIAMM Technologies/Consiliul și Comisia, T-69/00, Rec., p. II-5393, punctul 85 și jurisprudența citată).

106 În măsura în care aceste trei condiții de angajare a răspunderii sunt cumulative, lipsa uneia dintre acestea este suficientă pentru respingerea unei acțiuni în despăgubire, fără a fi, așadar, necesară examinarea celorlalte condiții (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2006, CAS Succhi di Frutta/Comisia, T-226/01, Rec., p. II-2763, punctul 27 și jurisprudența citată).

107 În speță, trebuie arătat că, după cum reiese din motivele prezentate la punctele 71-80 de mai sus, au fost examinate și respinse toate argumentele, criticile și motivele prezentate de reclamantă în susținerea celui de al doilea motiv de anulare pe care se întemeiază pentru a-și susține cererea de despăgubire. De asemenea, astfel cum reiese din motivele prezentate la punctele 87-100 de mai sus, au fost examinate și respinse toate argumentele prezentate de reclamantă în susținerea primului motiv de anulare.

În sfârșit, trebuie constatat că reclamanta nu invocă nicio altă formă de nelegalitate care ar putea fi luată în considerare în cadrul examinării cererii sale de despăgubire. În aceste condiții, răspunderea Comunității nu poate fi, așadar, angajată pe baza unei pretinse nelegalități a deciziei atacate.

108 Prin urmare, întrucât nu a fost îndeplinită prima dintre cele trei condiții de angajare a răspunderii Comunității, cererea de despăgubire trebuie respinsă ca neîntemeiată.

109 Din concluziile cuprinse la punctele 101 și 108 de mai sus rezultă că acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

110 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

111 În speță, întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Obligă PC-Ware Information Technologies BV la plata cheltuielilor de judecată.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 mai 2010.

Semnături

# Cuprins

Cadrul juridic ..... II - 1546

A — Reglementarea comunitară ..... II - 1546

B — Reglementarea națională ..... II - 1552

Situația de fapt ..... II - 1553

Procedura și concluziile părților ..... II - 1555

În drept ..... II - 1556

A — Cu privire la cererea în anulare ..... II - 1556

1. Cu privire la admisibilitatea cererii în anulare ..... II - 1557

a) Cu privire la lipsa interesului reclamantei de a exercita acțiunea ..... II - 1557

Argumentele părților ..... II - 1557

Aprecierea Tribunalului ..... II - 1558

b) Cu privire la lipsa obiectului cererii în anulare ..... II - 1559

Argumentele părților ..... II - 1559

Aprecierea Tribunalului ..... II - 1560

2. Cu privire la fond ..... II - 1560

a) Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 55 din Directiva 2004/18, precum și ale articolului 139 alineatul (1) și ale articolului 146 alineatul (4) din Normele de aplicare coroborate cu dispozițiile articolului 40 din Legea belgiană privind practicile comerciale ..... II - 1561

Argumentele părților ..... II - 1561

Aprecierea Tribunalului ..... II - 1563

— Cu privire la aspectele cuprinse în al doilea motiv, întemeiate pe nerespectarea unei directive și a unei legi belgiene ..... II - 1563

— Cu privire la aspectul cuprins în primul motiv, întemeiat pe o încălcare a Normelor de aplicare ..... II - 1568

b) Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare ..... II - 1571

Argumentele părților ..... II - 1571

Aprecierea Tribunalului ..... II - 1572

B — Cu privire la cererea de despăgubire ..... II - 1577

1. Argumentele părților ..... II - 1577

2. Aprecierea Tribunalului ..... II - 1577

Cu privire la cheltuielile de judecată ..... II - 1579